

XXIII.

Forslag til Lov

om

sindssyge og aandssvage Personers Hospitalsophold.(Fremsat i Folketinget den 16. Oktober 1930 af Justitsminister *Zahle*).

§ 1.

Denne Lovs Bestemmelser angaar Behandling af Sindssygdomme paa Stats- eller kommunale Hospitaler eller paa private Helbredelsesanstalter, som er autoriserede til at modtage sindssyge til Behandling. Autorisationen meddeles af Justitsministeren efter Indstilling fra Sundhedsstyrelsen og skal søges fornyet, naar Anstalten skifter ledende Læge. En meddelt Autorisation kan til enhver Tid tilbagekaldes.

For aandssvage Personers og Epileptikers Vedkommende angaar Loven kun Behandling paa statsanerkendte Anstalter.

§ 2.

Udenfor de Tilfælde, hvor en sindssyg Person eller sjælelig abnorm Epileptiker selv undergiver sig fornøden Lægebehandling, paahviler det hans nærmeste, naar de skønner, at han er saa sindslidende, at Behandling er paakrævet, at tilkalde en Læge. Paa Grundlag af de ham givne Oplysninger skønner Lægen efter foretagen Undersøgelse af Patienten, om denne maa anses for at være en sindssyg Person eller en sjælelig abnorm Epileptiker, og afgør i saa Fald, hvilke Foranstaltninger der bør træffes overfor den syge. Disse Foranstaltninger er de nærmeste da berettigede til at iværksætte.

Saafremt den tilkaldte Læge finder, at det vil være uforsvarligt, at den syge ikke indlægges til Behandling paa et Sindssygehospital eller en Helbredelsesanstalt, enten fordi den syge er farlig for sig selv, eller fordi Udsigterne for hans Helbredelse væsentlig vil forringes, hvis Indlæggelse ikke finder Sted, er de nærmeste pligtige at foretage det videre fornødne til Indlæggelsens Gennemførelse.

Ved en Persons nærmeste forstaas de, hvem Forsorgen for Personen retlig eller faktisk paahviler, saasom Indehaver af Forældremyndighed, Værge, Lavværge, Ægtefælle, myndige Børn, Forældre, andre nære Slægtninge eller de, hos hvem Personen har til Huse, eller hvem det ifølge de foreliggende Omstændigheder paahviler at drage Omsorg for Personen, samt endvidere vedkommende Forsorgsmyndighed, for saa vidt den paagældende er under offentlig Forsorg.

Bestemmelserne i 1. og 2. Stykke finder tilsvarende Anvendelse paa aandssvage Personer, og Pligten til at drage Omsorg for saadanne paahviler følgende Personer: Inde-